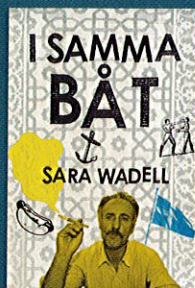

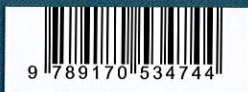
Hassan har inget jobb.
När han bodde i Iran
byggde han vackra båtar.
I Sverige sitter han bara hemma och röker.

Men ett oväntat möte förändrar allt.

*Den här boken finns också
i en längre version.*

ISBN 978 91 7053 474 4

 LL-FÖRLAGET

I samma båt

Sara Wadell Peter Bergting

LL-förlaget

Hassan Amiri har inget arbete.
Varje dag sitter han
vid köksbordet och röker.

Hassan och hans familj flydde
från Iran till Sverige.
I Iran byggde Hassan båtar.
Han tjänade mycket pengar
och hade många vänner och släktingar.

Ofta tänker Hassan
på Iran och båtarna.
I Sverige vill ingen ha honom.
Han har sökt 300 jobb
men inte fått ett enda.

Hassan är gift med Noor.
De har två barn,
tonåringarna Leila och Beros.

Noor jobbar i en stor tvättstuga.
Hassan låtsas vara glad
för att hon har ett arbete.

Noor tycker att Hassan ska
hjälpa henne i tvättstugan.

– Men tvättstugan
är ingen plats för en man,
säger Hassan.

En dag visar Noor en annons
i tidningen.

Vill du jobba frivilligt med hemlösa?
Vi i föreningen Vägvisarna har en villa
där hemlösa får sova på natten.
Nu söker vi personer
som vill jobba i villan.

– Frivilligt, fnysar Hassan.
Det betyder att man inte får någon lön!

– Får du någon lön när du surar
vid köksbordet? frågar Noor.

En vecka senare står Hassan
utanför en vacker men sliten villa.
De hemlösa sitter på trappan.
De är smutsiga och luktar sprit.
Hassan har på sig en fin kostym.

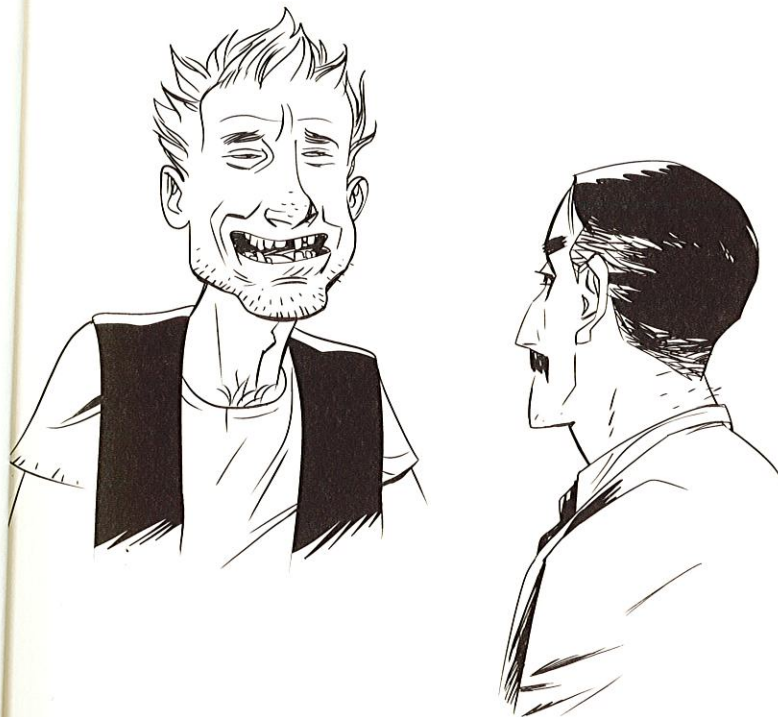
Jobbet är att städa,
bädda sängarna
och göra mat åt de hemlösa.

– Vem är du?
frågar en hemlös man som heter Bosse.

– Jag kanske ska jobba här.
Utan lön, svarar Hassan.

– Jaha. Ännu en idiot
som slavar här frivilligt,
skrattar Bosse.

Hassan hatar när människor
skrattar åt honom.
Särskilt när de är smutsiga alkoholister
som Bosse.

Hassan får jobbet.
Men han är ändå inte glad.
Han får ju inte lön.

De hemlösa behandlar honom
som en hund, tycker Hassan.
De är smutsiga, lata och otacksamma.
De kallar honom Direktörn
för att han bär kostym.

Bosse är värst.
Han tycker att bara "riktiga svenskar"
ska få vara i villan.

Hassan struntar i Bosse.
Han sträcker på sig
och rättar till sin slips.

När de äter middag hemma
pratar Hassan ilsket om Bosse.

– Han är värst av alla,
han dricker sprit och skriker och bråkar.

Men Hassans barn Leila och Beros
tycker att det är bra.

Nu är pappa i alla fall arg.
Tidigare satt han bara tyst
vid köksbordet.

En kväll ringer telefonen.
En av de som jobbar natt i villan
är sjuk.

Kan Hassan komma?
Den här gången ska han få lön.

Äntligen lön, tänker Hassan.

När Hassan kommer till villan
sover de hemlösa.
Han hör människor snarka
från olika rum.
Allt är lugnt.

I korridoren möter han Bosse.
Bosse spottar på marken
när han ser Hassan.

– Ni invandrare tar över vårt land.
Ni kostar bara pengar för samhället.

– När hade du själv ett jobb senast?
svarar Hassan.

Bosse knyter näven och vill slåss.
Hassan har aldrig slagit någon,
men nu är han nära.

Hassan får jobba fler nätter.
Han och Bosse bråkar alltid.
De är som två tjurar.

En natt är Bosse sjuk.
Varken Bosse eller Hassan
orkar bråka.

Bosse börjar berätta om sitt liv.

– Min dröm var att bygga båtar
tillsammans med min fru.
Vi ville köpa ett varv på ön Orust.
Men hon dog.

– Jag byggde båtar
innan jag kom till Sverige,
berättar Hassan.

Hassan har jobbat hela natten.
Hemma försöker han sova,
men det är svårt.

Han tänker på Bosse.
De är mer lika än Hassan trodde.
De har samma dröm.

Nästa gång Hassan kommer till villan
är Bosse borta.
Hassan träffar honom inte
på flera veckor.

Han är orolig.
Den sista kvällen de träffades
var Bosse sjuk.
Tänk om det har hänt honom något?

Det är sommar
och Hassan har semester.
Han är på gott humör.
Det är underbart att vara ledig
när man har ett arbete.

– Det är er pappas första semester
på många år,
säger Noor till barnen.
I år får han bestämma vad vi ska göra.

– Jag vill åka till Orust och campa,
säger Hassan.
Jag har hört att det är fint där.

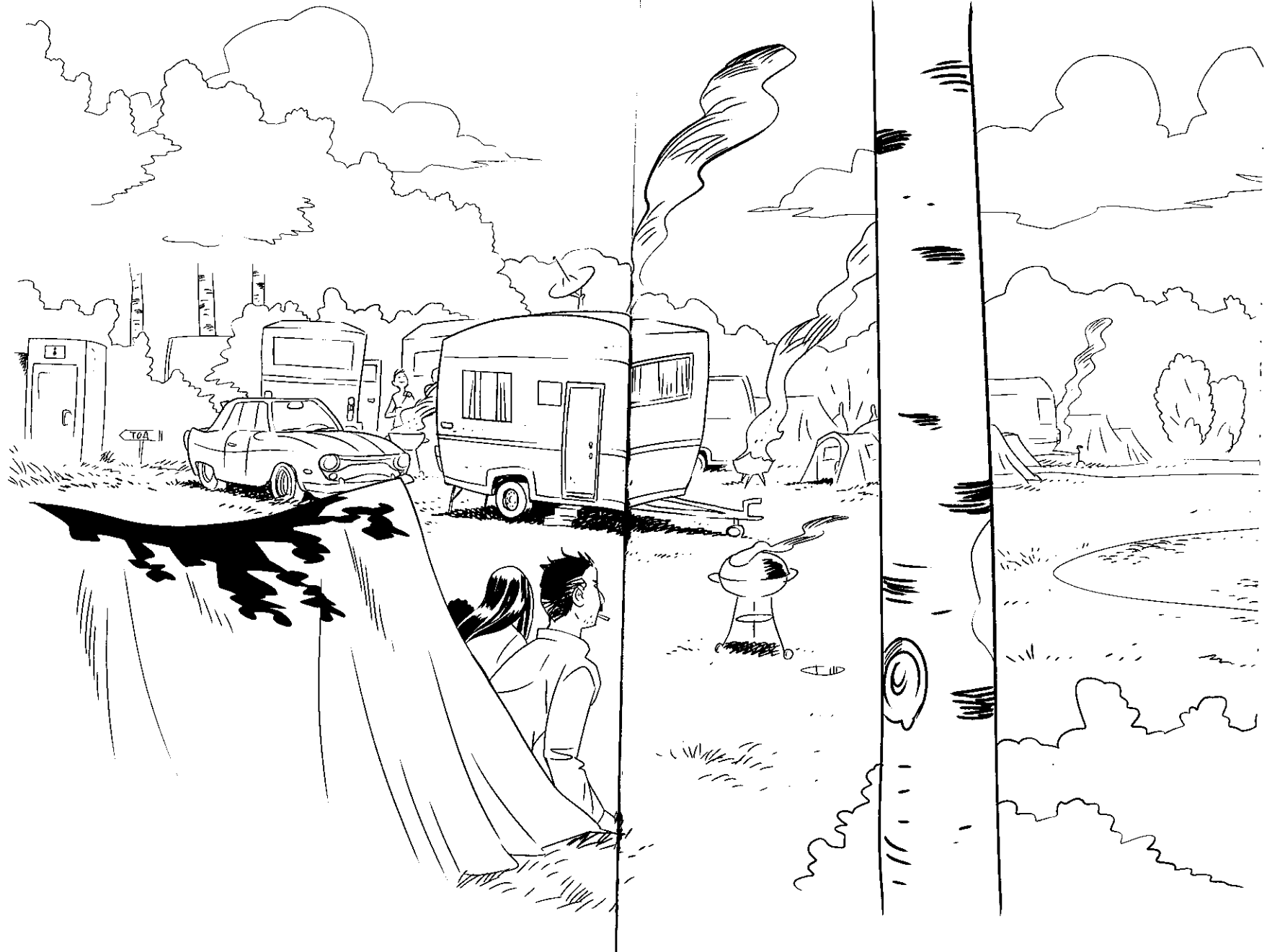
– Varför kan vi inte bo på hotell som vanliga människor? suckar Noor.

– Det är ett äventyr! svarar Hassan.

– Det är töntigt att tälta, klagar barnen.

Familjen Amiri har aldrig varit
på en camping förut.
Överallt är det husvagnar och tält.
Många människor grillar
och luften är tjock av rök.

På natten har Hassan svårt att sova.
Överallt hörs röster.
Det luktar plast
och luften i tältet är dålig.

Nästa morgon
tar Hassan bilen till havet.
Han vill känna doften av salt,
han längtar efter stillheten och lugnet.

Vid havet ligger ett varv för båtar.
Hassan stryker med fingrarna
över båtarna som ligger på land.

Plötsligt hör Hassan
en röst bakom sig.

– Det var som fan.
Är det Direktörn som hälsar på?

Hassan vänder sig om.
Det är Bosse!

– Du kanske undrar vart jag tog vägen,
säger Bosse.

Efter att vi pratat om båtar den kvällen
längtrade jag efter havet.
Jag liftade hit med en lastbil.

– De första nätterna sov jag utomhus.
Men en kille som arbetar på varvet
upptäckte mig.
Han gav mig lite jobb
och en plats att sova på.
Hur hamnade du här?
frågar Bosse misstänksamt
och dricker en klunk sprit ur en flaska.

– Jag mindes att du pratade
om ett varv på Orust.
Jag tänkte att du kanske var här,
säger Hassan.

Hassan blir tyst.

Men sedan säger han:

– Jag har en idé.

Ända sedan jag kom till Sverige
har jag velat bygga båtar igen.

Jag tänkte att du kanske
är intresserad av det.

– Äsch, du är ju inte svensk,
säger Bosse och fortsätter dricka.
Du kommer bara att bygga
nån arabisk skit,
som en flotte av halm.

Hassan blir irriterad
men frågar i alla fall:
– Vill du jobba för mig?
Ska vi bygga båtar tillsammans?

Bosse stirrar förvånad på honom.
Sedan ler han och säger ja.

På campingen väntar en arg familj
på Hassan.

– Var har du varit hela förmiddagen?
frågar Noor.

Hassan lyfter upp Noor
och snurrar henne runt, runt.

– Jag ska bygga båtar igen! ropar han.
Det är det enda jag kan,
det är det enda jag vill.

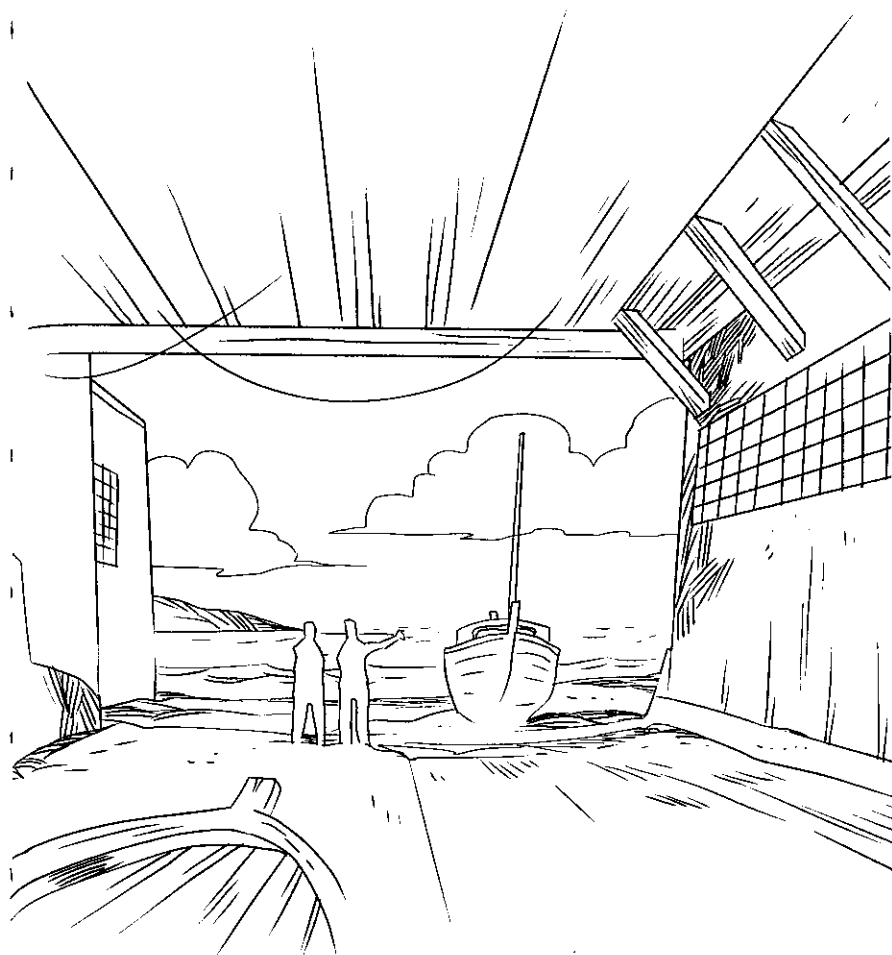
Noor tycker att Hassan är galen.

– Hur kan du arbeta med Bosse?
Ni bråkar ju alltid.
Och han är alkoholist!

– Bosse behöver ingen lön i början.
Och han älskar båtar
lika mycket som jag,
svarar Hassan.

Ett år senare har Hassan ett litet varv,
där Bosse hjälper till.
De bråkar ibland,
men deras båtar av trä är populära.
De hinner inte tillverka båtar
åt alla som vill ha.

Ibland tar Bosse en sup för mycket.
Men aldrig medan han arbetar.

Hassan är lycklig.
Varje morgon åker han till havet
och arbetar,
och på kvällarna är han
med sin älskade familj.